

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Saga. Nytaarsgave for 1812

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 122. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1811_171-txt-shoot-idm5033.pdf (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

- 13 123Stille lytted jeg derpaa,
Foldede de Hænder smaa,
Praled ei med hvad jeg hørde.
Siden mærked jeg kun Ord,
For mig selv at gøre stor,
Hvad jeg hørde, hvad jeg vidste,
Fra det Første til det Sidste,
Jeg med Hovmod og med Bram
Sagde Hver som høre vilde;
Derfor Saga blev mig gram,
Derfor gik det mig saa ilde.
Ordene til Bram og Skemt
Bleve stedse mig i Minde:
Men jeg havde Tonen glemt,
Kunde den ei mere finde;
Samme Bøger frem jeg tog,
Samme Blade jeg opslog,
Samme Stave der jeg saae,
Men som blege Lig de laa,
Intet rørde, Intet vilde
For mit Øie sig afbilde!
Ak, først nylig, ja først nu,
Tonen jeg igen kan høre,
Nylig først jeg kom ihu,
Hvad saa dybt mig kunde røre.
Saa det mig og siden gik
- 124Med de Psalmer fagre, kære
Som jeg, efter gammel Skik,
I min Barndom maatte lære:
Hver og een mig tykdes glemt,
Men de havde dybt sig gemt
I det lukke Hjertekammer;
Og da Herrens Lyn slog ned
Med et Brag jeg ei kan nævne,
Gennem Dørrens brede Revne
Fangerne udgik med Fryd.
Brat fornem jeg kendte Lyd,
Ordene mig laa paa Tunge,
I mig tykdes det at sjunge:
Fra Himlen højt komme vi nu her!
Tonen var saa kendt og kær,
Det ei Andet kunde være,
Svare maatte jeg til Løn:
Lov og Tak og evig Ære
Ske dig, o Guds hjerte Søn!